

νον ανοίγει τὸ φύλλον, ὅταν τὸ ἔντομον πάσῃ πᾶσαν κίνησιν, ἀλλὰ τότε τοῦ εἶναι καὶ ἡ ἐλευθερία περιττή, διότι ἐκ τῆς πίστεως καὶ τῆς τῶν λοβῶν συστρύψεως ἀπώλεσε τὴν ζωὴν.

Τὸ ἀληθῶς θουμαστὸν τοῦτο φαινόμενον εἶναι ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων ἄτινα παρατηροῦνται εἰς τὸ Βασιλείον τῶν φυτῶν, καθότι αἱ ἀποτόμω· γενόμεναι κινήσεις χαρὰ κτηρίζουσιν ἰδίως τὰ ζῶα, καὶ οὐχὶ τὰ φυτά.

Παρατηρήθη δὲ οὖν, ἐάν διὰ μιᾶς τριχῆς ἡ ἄλλου τινος λεπτοῦ ὄργάνου ἐρεθισθῇ τις συχρᾶ καὶ διηνεκῶς τοὺς ἀδένας τοῦτου τοῦ φυτοῦ, ἢ κατ' ἀρχᾶς δραστηρίᾳ ἐρεθιστικότητος των μετρίαζει, καὶ τέλος χαλαροῦται καὶ παύει. Ἡ παύσις οὖν αὕτη εἶναι πρόσκαιρος, διότι μετὰ παρέλευσιν 24 ὥρων ἡμερίας, ὁ ὄργανισμὸς ἀνακτᾷ τὴν πρώτην αὐτοῦ δραστηριότητα καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰ αὐτὰ φαινόμενα.

Θ. Γ. Ὁρφανίδης.

ΑΒΡΑΑΜΗΣ, Ο ΕΒΡΑΙΟΣ ΤΟΥ ΤΥΝΗΤΟΣ. (1)

Κατὰ τὰ 1836 ἀπέβιασεν ἐν Ἀλγερίῳ Ἐβραῖος τις καταλιπὼν εἰς ἐσχάτην εἰδειαν τὴν οἰκογενεῖάν του, συνισταμένη ἀπὸ τὴν γυναῖκά του, ἕνα υἱὸν καὶ δύο θυγατέρας. Μετὰ τὴν ἐνταφίαν τῶν πατρὸς ἐπώλησε ὁ υἱὸς, ὅστις ἐκαλεῖτο Ἀβραάμης (Ἀβραάμ) μικρὰ τινα λειψύνα τῆς πατρικῆς περιουσίας, παρέδωκε τὰ ληρθέντα χρήματα εἰς τὴν μητέρα του καὶ τὰς ἀδελφάς του, καὶ ἐτύτησεν αὐτὰς εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν μακροῦ τινος συγγενοῦ των. Αὐτὸς δὲ ἀεχώρησεν ἄμεσως ἀπὸ τὸ Ἀλγέριον καὶ μετέβη εἰς Τύνητα ἐλπίζων νὰ εὕρῃ ἐκεῖ τύχην, ἢ τουλάχιστον νὰ δυνηθῇ νὰ πορίζεται ἰὰ πρὸς τὸ ζῆν. Φθίσας δὲ εἰς Τύνητα ἐπαρουσιάσθη μὲ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἰθαγενείας καὶ τὸ διαβητήριόν του εἰς τὸν Γάλλον πρόξενον, καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἄδειαν ὅπως μετέρχηται ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀνηλάτου. Τὴν ἄδειαν ταύτην λοβῶν εὐνόλως ὁ Ἀβραάμης, ἐμβῆκεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Τούρκου τινός, ὅστις ἐμίθωνεν ὄνους πρὸς μεταφορὰν ὕδατος καὶ ἰκπασίαν. Ὁ Ἀβραάμης ἦτον μὲν ὠραῖος νέος καὶ εἶχεν εὐγενεῖς τρόπους, ὑποχρεοῦτο οὖν νὰ κάμνῃ τὰς βριυτέρας καὶ χονδροτέρας ἐργασίας τοῦ σταύλου, ἐπειδὴ ἦτο πτωχὸς καὶ τὰ ἐνδύματά του ἐστὶ σκένα, ὥστε δὲν ἤδύνατο νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀγορὰν. Ἐν τοσοῦτῳ ἐπέτρετο ἐνίστε μὲ τοὺς ἀκούδους

τοῦ ὕδατος εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐνδεῶν οἰκουμένας συνοικίας τῆς πόλεως, καὶ ὅταν ποτὲ ἤλαυνε τὸν μὲ ὕδωρ φορτωμένον ὄνον του διὰ μιᾶς στενῆς ὁδοῦ, ἀπήντησεν ἐρχομένην συνοδίαν γυναικῶν καθημένων, ὡς συνειθίζεται εἰς Τύνητα, ἐπιόντων, ἐστολισμένων μὲ λαυκρὰ σάγματα. Ἐσπρωξε λοιπὸν τὸν ὄνον του κατὰ μέρος διὰ νὰ τὰς ἀφήσῃ νὰ περάσωσιν, ἀλλ' εἰς τὴν αὐτὴν στιγμήν ἔρπασεν ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος στρατιὰ καμήλων, αἵτινες ἔφεραν στενοχωρίαν καὶ παραγῆν εἰς τὴν διάβασιν. Εἰς τὸν θόρυβον τοῦτου ἀνευῦρθη μικρὸν ἢ καλύπτρα μιᾶς τῶν γυναικῶν, καὶ ὁ Ἀβραάμης εἶδε τὸ περικαλλὲς πρόσωπόν της. Τρωθεὶς ἄμέσως ἔσπευσε νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἀνεκάλυψεν, οὖν ἡ ὠραία νεάνις ἦτο θυγάτηρ πλουτίου Ἐβραίου καὶ ἐκαλεῖτο Ῥεβέκκα. Ἐκτοτε λοιπὸν κατεκυριεύετο ὁ Ἀβραάμης ἀπὸ μόνῃ τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ πλουτήσῃ ὥστε νὰ λάβῃ εἰς γυναϊκά του τὴν Ῥεβέκκαν. Μόλις δὲ οἰκονόμησεν ὀλίγα χρήματα καὶ ἄμεσως ἠγόρασεν καλῆτερα ἐνδύματα. Μετὰ τὴν μεταβολὴν δὲ τούτῃν μετεβλήθη καὶ τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας του, διότι ὁ κύριός του προεβίβασεν ἀνέβησεν εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα τῆς μισθώσεως τῶν πρὸς ἰκπασίαν ὄνων. Τυχαιῶς πρώτη σχεδὸν ἡ Ῥεβέκκα ἐμισθώσασκε τοὺς ὄνους του διὰ νὰ μεταβῇ μετὰ τῆς συνοδίας της εἰς τὰ ἐμπορικὰ ἐργαστήρια, καὶ εἰς τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν εἶτε κατὰ τύχην εἶτε ἀπὸ γυναικείαν φιλαρέσκειαν παρεσύρθη πάλιν ἡ καλύπτρα τῆς νεας. Οὕτως εἶδε πάλιν ὁ Ἀβραάμης τὴν ἀγγελικὴν μορφήν τῆς Ῥεβέκκας, καὶ ὡς φαίνεται τὸ ὠραῖον τοῦ ὀνηλάτου ἀνάστημα, καὶ τὸ ἐμπαθὲς καὶ πυροειδὲς ἔρωτικὸν βλέμμα του δὲν δυσπρόστησαν οὐδέλως τὴν Ἐβραίαν νεάνιδα. Ἐκτοτε συνέβαινε πάντοτε νὰ συνοδεύῃ ὁ Ἀβραάμης τὴν Ῥεβέκκαν εἰς τοὺς περιπάτους της, καὶ εἰς αὐτὸν ἐσυγχωρεῖτο πολλάκις νὰ τὴν βλέπῃ ἀπερικάλυπτον.

Ἀπὸ σφοδρὸν ἔρωτα ὁ νέος φλεγόμενος ἐστερεῖτο ἐκούσιως καὶ τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίας τροφῆς, οἰκονόμησε τοιοιτοτρόπως ὀλίγα τινα χρήματα καὶ ἠγόρασεν ἕνα ὄνον. Βαθυδὸν δὲ ἀποκτήσας περισσότερα κατώρθωσε νὰ ἀγοράσῃ πλείονας καὶ νὰ μισθώσῃ καὶ ὑπηρετίας. Ἀφοῦ δὲ ἐτόμισεν οὖν εἶχεν ἤδη ἄρκετὰ ἀνεῦε τὸν πατέρα τῆς Ῥεβέκκας καὶ τοῦ ἐζήτησε τὴν θυγατέρα του εἰς γυναῖκα. Ἄλλ' ὁ πατὴρ καὶ οἱ λοιποὶ συγγενεῖς οἵτινες δὲν ἐβόλιζαν τὸν Ἀβραάμην ἰκανῶς πλούσιον καὶ εὐπόλητον, τὸν ἀπέβριψαν μετὰ περιφρονήσεως. Μόνῃ δὲ ἡ Ῥεβέκκα τὸν παρήγγειλε διὰ τῆς γηραιᾶς τροποῦ της, οὖν δὲν συμμερίζεται τὴν γνώμην τῆς οἰκογενείας της. Ἡ παρηγορία οὕτῃ τὸν ἐβελόβησεν ἐτι περισσότερο ἐν τὴν ἀπόφασίν του. Ἐσυμβουλευθῆ λοιπὸν μάγον τινα περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ οὗτος τοῦ εἶπεν οὖν πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀλγέριον, καὶ νὰ δεχθῇ τὴν πρώτην προσφορὰν, ἥτις θέλει γίνεαι πρὸς αὐτὸν, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι· διότι τοιοιτοτρόπως θέλει πλουτήσῃ καὶ θέλει ἀπολαύσει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας του. Κατὰ τὴν μαγικήν ταύτην ῥῆσιν ἐπώλησεν ὁ Ἀβραάμης ἀνεῦ ἀναβολῆς τοὺς ὄνους, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλγέριον, ὅπου φθάσας περιφέρετο ἀπὸ εἰς πρώτας μεχρὶ τῆς ἐπέ-

(1) Τὸ παρὸν μικρὸν διήγημα παρασαῖζει περιπειτεῖας ἀλλοκότους ὁποῖα ἄπαντὰ τις μόνον εἰς τὰ παραμύθια τῆς Χαλιμάς, ἢ εἰς τὰς μυθολογίας, ὡς εἰς τὸν μύθον τοῦ Ἀκρσίου καὶ τῆς Σαράμης καὶ εἰς ἀλλοῦς. Οὐχ' ἦτο ὁμοίως κατὰ τὴν μαγικότητα τοῦ ἐν Τύνητι Γάλλου Προξένου Γασπάρους συνέβη πραγματικῶς καὶ εἶναι ἀληθέστατα.